

Durerii... ce-a rămas

Geocosynus

DURERII... CE-A RĂMAS

lui Ion N. Oprea

Ce ai cu mine, Doamne,
de mă lovești mereu,
doar în genunchi cu Tine,
sunt iar, și iar, doar eu?

Mă-nchin în taină mare,
știu că m-asculți ades,
de ce mă tot lovești,
durerea să-mi dea ghes?

Mi-ai secerat iubita,
tristețea să mă-nvingă,
acum îmi iezi copiii,
ca inima să-mi plângă!

Nici lacrimi ochii mei
nu au îndeajuns,
mă-ntreb cu-ngrijorare,
ce-am fost și ce am ajuns?

Din fericirea-mi plină
de flori și de iubire,
rămas-am doar cu spini,
regrete și amăgire,

Rămas-am doar un duh,
în oase și în carne,
să mă tot lupt în van
cu ale vietii cazne,

Rămas-am trist și gol,
în suflet cu jar mare,
măcar de s-ar sfârși,
să-mi sună de plecare...

Să nu mai văd nimic,
flacăra să-mi dispară,
să nu mai fiu pe plac,
durerii de ocară,

POEZII ONLINE

Să nu mai văd și cerul,
ce pentru mine-i sânge,
să văd a Ta lumină
pe umăr că îmi plângе,

Să nu mă mai dai sortii,
batjocură să-i fiu,
să nu mai am apus,
nici răsărit să știu!

Să nu-mi îngrop urmășii,
strămoș - eu să le fiu,
și lasă-mi, Doamne, dorul,
să-mi fie chinul viu!

La ceas de înnoptare,
închide ochii mei,
să nu mai văd amarul,
plânsul captiv în ei,

Să nu mai știu culoarea
cea neagră și haină,
pe care-n multul timp,
am strâns-o la inimă,

Să nu mai curgă-n valuri
lacrime mai amare,
să nu mai ascult valsul
de jale din fanfare,

Să nu mai pot aduce
pe lespezi ghoioei,
te rog, Tu Bun fi, Doamne,
vamă... ți-s anii mei!

Nu am strigat la Tine,
nu te acuz nicicum,
dar ai milă de mine
în ceasul de acum!

Să-mi dai putere, Doamne,
să-mi strig copiii toti,
care-s acum la Tine,
bătând la sfinte porți!

Tu le deschide, Doamne,
și ia-i în grija Ta,
și-n Raiul Tânăr frumos,

POEZII ONLINE

Tu îi prefă în stea

Si-arată-mi-i și mie
în fiecare seară,
să mă înalț la ei,
în visul meu de ceară,

Aprinde-i sus, pe cer,
Luceferi între stele,
coboare-n fapt de seară,
în gândurile mele!

Îți mulțumesc, Slăvite,
și iartă al meu glas,
că ai făcut Lumină,
Durerii... ce-a rămas!

GHEORGHE A. STROIA
Slobozia de Urechești, Bacău - 7 al lui Răpciu, 2019